

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Stockholms tingsrätts dom den 25 mars 2020 i mål nr B 1167-20, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 1)

Klagande och motpart (Tilltalad)

ABDIRAHMAN Hussein Aw-Ibrahim, 19980101-8814
Frihetsberövande: Intagen i kriminalvårdsanstalt
Torvsättravägen 28
127 38 Skärholmen

Ombud och offentlig försvarare:

Advokat Frida Wallin
Block Advokater AB
Kungsholmsgatan 10
112 27 Stockholm

Klagande och motpart (Åklagare)

Kammaråklagare Malin Kühn
Åklagarmyndigheten
City åklagarkammare i Stockholm

Motparter (Målsägande)

1. Sekretess NN6, se Partsbilaga

2. David Plars
Slättervägen 24
175 50 Järfälla

Båda företrädna av åklagaren

SAKEN

Våldtäkt m.m.

HOVRÄTTENS DOMSLUT

1. Hovrätten fastställer tingsrättens dom.

2. Abdirahman Aw-Ibrahim ska, om han friges från det straff som han nu avtjänar innan denna dom fått laga kraft, häktas och vara fortsatt häktad tills fängelsestraffet får verkställas.

Dok.Id 1597958

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 10	08-561 670 00 08-561 672 90		måndag – fredag 09:00–16:30
		E-post: svea.hovratt@dom.se www.svea.se		

3. Det som tingsrätten beslutat om sekretess ska fortsätta att gälla.
 4. Sekretessbestämmelsen i 35 kap. 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig också för uppgifter som i hovrätten lagts fram inom stängda dörrar och som kan leda till att Sekretess NN6:s identitet röjs. Detsamma gäller uppgifterna i partsbilagan till denna dom.
 5. Frida Wallin får ersättning av staten med 24 396 kr, varav 16 848 kr avser arbete, 1 928 kr tidspillan, 741 kr utlägg och 4 879 kr mervärdesskatt.
 6. Staten ska även slutligt stå för kostnaden i hovrätten för försvararen och det tidigare målsägandebiträdet.
-

YRKANDEN I HOVRÄTTEN

Åklagaren har yrkat att hovrätten ska döma Abdirahman Aw-Ibrahim till ett längre fängelsestraff.

Abdirahman Aw-Ibrahim har yrkat att hovrätten ska frikänna honom från åtalen avseende våldtäkt (åtalspunkten 1) och våldsamt motstånd (åtalspunkten 3) och till följd av det också avslå Sekretess NN6:s skadeståndsanspråk. Abdirahman Aw-Ibrahim har vidare yrkat att han när det gäller åtalet för misshandel (åtalspunkten 2) ska dömas för ringa misshandel i enlighet med sitt erkännande i tingsrätten. Till följd av detta har han också yrkat att David Plars skadeståndsyrkande ska avslås. För det fall han skulle dömas för misshandel av normalgraden har han dock godtagit det av David Plars yrkade skadeståndet. Under alla förhållanden har han yrkat att påföljden ska lindras.

Part har motsatt sig motparts ändringsyrkanden.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Hovrätten har tagit del av samma utredning som lagts fram i tingsrätten, utom förhöret med Bintou Jorbateh som åklagaren inte har åberopat i hovrätten.

Åtalspunkten 1

Tingsrätten har i sin dom redogjort för den rättsliga regleringen och praxis vad avser krav på bevisning i denna typ av mål.

Hovrätten instämmer i tingsrättens bedömning av Sekretess NN6:s uppgifter i förhöret där. Dessa har alltså varit såväl trovärdiga som tillförlitliga. Detta gäller även med beaktande av att hennes uppgifter i tingsrätten i vissa delar avvikit från vad som antecknats i polisförhöret med henne direkt efter händelsen. Särskilt vittnenas observationer, men också övrig av åklagaren åberopat bevisning, ger ett starkt stöd för Sekretess NN6:s uppgifter och hovrätten delar tingsrättens bedömning att åklagaren därmed har uppfyllt sin bevisbörda. Hovrätten gör heller ingen annan bedömning än tingsrätten när det gäller den bevisning som Abdirahman Aw-Ibrahim har lagt fram. Den förtar alltså inte värdet av den bevisning som åklagaren har åberopat.

Genom Sekretess NN6:s uppgifter och övrig utredning är alltså åtalet styrkt i den utsträckning som tingsrätten har funnit. Gärningen ska rubriceras som våldtäkt. Tingsrättens dom i denna del ska alltså inte ändras.

Åtalspunkterna 2 och 3

Hovrätten gör beträffande dessa åtalspunkter samma bedömningar som tingsrätten har gjort. Också i denna del ska därmed tingsrättens dom stå fast.

Påföljd och frihetsberövande

Hovrätten finner inte skäl att frångå tingsrättens bedömningar vad gäller straffvärden. På de av tingsrätten angivna skälen ska påföljden bestämmas till fängelse.

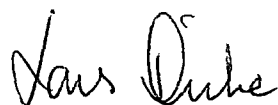
De av tingsrätten angivna skälen för häktning kvarstår.

Skadestånd

Vid denna utgång ska tingsrättens dom stå fast i frågan om skadestånd såväl till Sekretess NN6 som till David Plars.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast 2020-06-17

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Lars Dirke, hovrättsrådet Mona Wildig, referent, och tidigare hovrättsrådet Ulla Bergendal samt nämndemännen Fredrik Sjökvist och Jabin Ezdani Khan.

Avräkningsunderlag finns i hovrättens akt.

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avdelning 3

DOM
2020-03-25
meddelad i
Stockholm

Mål nr: B 1167-20

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

ABDIRAHMAN Hussein Aw-Ibrahim, 19980101-8814
Torvsättravägen 28
127 38 Skärholmen

Offentlig försvarare:
Advokat Frida Wallin
Block Advokater AB
Kungsholmsgatan 10
112 27 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagare Malin Kühn
Åklagarmyndigheten
City åklagarkammare i Stockholm
Box 70296
107 22 Stockholm

Målsägande

- David Plars
Slättervägen 24
175 50 Järfälla

Företrädd av åklagaren

- Sekretess NN6, se Partsbilaga sekretess
Sekretess

Målsägandebiträde:
Biträdande jurist Natali Agirman
c/o Therese Ström Advokatbyrå AB
Köpmangatan 15, 1 tr.
111 31 Stockholm

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

- Våldtäkt, 6 kap 1 § 1 st 1 men och 3 men 1 p brottsbalken
2020-01-26

BILAGA A

3 4415-20

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 8307 104 20 Stockholm	Scheelegatan 7	08-561 652 70 E-post: stockholmstingsratt.avdelning3@dom.se www.stockholmstingsratt.se		måndag - fredag 08:00-16:00

2. Misshandel, 3 kap 5 § brottsbalken
2019-10-26
3. Våldsamt motstånd, 17 kap 4 § brottsbalken
2019-10-26

Påföljd m.m.

Fängelse 2 år 6 månader

Lagrum som åberopas

34 kap 1 § 1 st brottsbalken

Skadestånd

1. Abdirahman Aw-Ibrahim ska betala skadestånd till Sekretess NN6 med 115 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 26 januari 2020 till dess betalning sker.
2. Abdirahman Aw-Ibrahim ska betala skadestånd till David Plars med 5 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 26 oktober 2019 till dess betalning sker.

Häktning m.m.

Friges Abdirahman Aw-Ibrahim från det straff som han nu avtjänar innan denna dom i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom ska han omedelbart häktas och stanna kvar i häkte till dess denna dom i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

Sekretessen enligt 35 kap 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta gälla för uppgifter som lags fram vid förhandling bakom stängda dörrar och som kan leda till att målsägandens (NN6) identitet kan klarläggas. Detsamma ska gälla partsbilagan till denna dom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Natali Agirman får ersättning av staten för arbete som målsägandebiträde med 61 476 kr. Av beloppet avser 44 226 kr arbete, 4 755 kr tidspillan, 200 kr utlägg och 12 295 kr mervärdesskatt.
 2. Frida Wallin får ersättning av staten för arbete som offentlig försvarare med 65 460 kr. Av beloppet avser 46 338 kr arbete, 5 783 kr tidspillan, 247 kr utlägg och 13 092 kr mervärdesskatt.
 3. Staten ska stå för kostnaden för målsägandebiträdet och försvararen.
-

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har yrkat i enlighet med domsbilaga 1.

Målsäganden i åtalspunkt 1 har yrkat skadestånd i enlighet med domsbilaga 2. Hon har även biträtt åtalet.

DOMSKÄL**Skuldfrågan**Åtalspunkt 1

Abdirahman Aw-Ibrahim har förnekat gärningen. Han har medgett att han har haft ett vaginalt samlag med målsäganden men invänt att hon deltog frivilligt.

Abdirahman Aw-Ibrahim har hörts. På åklagarens begäran har förhör hållits med målsäganden och med vittnena Bintou Jorbateh, Otmame El Abbar, Norma Henriksson, Emil Bergman och Jacob Fredlin. Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat en händelserapport, en ljudfil med flera samtal till SOS Alarm, fotografier, en brottsplatsundersökning samt ett rättsintyg.

Målsäganden har uppgett i huvudsak följande. Den aktuella kvällen var hon på nattklubben Nivå 22 tillsammans med några tjejkompisar. De kom dit vid 21-tiden. De satt vid ett bord och drack alkohol och hade det trevligt. När hon gick fram till bartendern för att fråga om hon fick ladda sin mobiltelefon i baren fick hon syn på Abdirahman Aw-Ibrahim. De var bekanta sedan tidigare. Hon har gått i samma klass som hans lillebror och har träffat honom flera gånger tidigare. Han frågade om hon och hennes kompisar ville ha några drinkar och hon svarade ja. Hon följde sedan med honom till baren för att hjälpa till att bära drinkarna till bordet. Han slog

sig ner vid deras bord och de drack tillsammans. Stämningen var trevlig. Under kvällen drack hon vitt vin, sourz, tequila shots samt en Redbull vodka som hon delade med en kompis.

Vid ett tillfälle gick hon och hennes kompis Lia ut för att röka. Abdirahman följde med dem ut. Efter ett tag skulle Lia gå till en annan klubb och hon stod då kvar ensam med Abdirahman. När de skulle gå in igen sa vakterna att både hon och Abdirahman var för berusade för att få komma in. Klockan var då runt midnatt. Hon frågade vakterna om hon fick gå in igen bara för att säga hejdå till sina kompisar, men vakterna sa att hon inte fick det.

Hon och Abdirahman gick därefter och satte sig på några trappor som låg vid sidan om Nivå 22 och tanken var att vänta där till dess att klubben stängde. De pratade aldrig om att ta sig hemåt utan endast om att vänta. Hon försökte få tag i sina kompisar men eftersom det var högljutt på Nivå 22 hörde de inte vad hon sa när hon ringde. Efter ett tag tänkte de att det skulle bli kallt att sitta stilla och vänta och bestämde sig för att ta en promenad. Hon vet att hon i polisförhör samma natt felaktigt har uppgett att hon och hennes tjejkompisar var på Lion bar efter Nivå 22 och att Abdirahman följde med dit. Hon var chockad vid förhöret och mindes därför fel. Hon har dock varit på Lion bar vid ett annat tillfälle.

Hon och Abdirahman hoppade sedan in i en taxi men av någon anledning blev de avsläppta igen och hamnade i parken där den åtalade gärningen ägde rum. I parken satte de sig på en bänk med ansiktena mot varandra. De satt först och pratade. Abdirahman försökte hålla om henne. Hon fortsatte då att prata som om ingenting hade hänt men backade undan lite. Hon sa till honom att hon redan hade en kille. Han försökte sedan pussa henne, varpå hon backade undan igen. Hon minns att han drog ner henne med sin kroppsvikt och sina armar så att hon hamnade på rygg på bänken med honom över sig. Han fick upp hennes ena ben mot ryggstödet medan hennes andra ben låg på bänken med foten mot marken. Han försökte sedan pussa

henne igen. Hon försökte putta bort honom med händerna och fötterna och försökte ta bort sitt ansikte genom att skaka på det. Allt gick väldigt fort. Hon minns att han höll sin ena arm vid hennes högra axel och försökte ta av henne byxorna. Han höll fast henne i hennes högra arm och möjligtvis höll han även fast henne i hennes vänstra arm. Hon hade kostymbyxor i stretchmaterial på sig och under byxorna hade hon shorts och trosor. Hon minns inte vad han hade på sig men hon tror att det var ett par jeans. Hon sa klart och tydligt åt honom att hon inte ville ha sex med honom. Hon försökte spänna med sina ben. Hon kände hur han till slut fick av henne byxorna. Hon fick då panik. Han fick av sig sina egna byxor också. Därefter lyckades han genomföra ett vaginalt samlag med henne. Han stötte in och ut flera gånger. Hon minns att hon fick ont i underlivet och att hon kände sig äcklad. Han använde inget skydd. Hon oroade sig därför för att hon hade blivit gravid och för att hon hade fått könssjukdomar. Hon försökte putta bort honom men när hon märkte att det inte gick började hon skrika "hjälp" istället. Hon skrek högt ända till dess hon inte orkade skrika längre. Han sa åt henne att hon skulle vara tyst och att det skulle gå snabbt och la en hand över hennes mun. När han höll för hennes mun kunde hon inte andas. Hon försökte bita honom men lyckades inte. Därefter tog han bort sin hand. Hon fortsatte att försöka ta sig loss. Efter ett tag kände hon att hon inte orkade kämpa emot längre och att hon inte kunde kontrollera sin kropp. Hon låg därefter stilla skräckslagen utan att röra sig.

Efter en stund försökte hon ta sig loss igen och lyckades till slut ställa sig upp intill bänken. Då fällde han henne så att hon föll till marken. Hon kände smärta i benet. Han tog tag i hennes vänstra arm och la henne med ryggen mot bänken igen varpå hon slog i bänkens armstöd med huvudet. Han la sig på henne så att de låg i samma position som tidigare och fortsatte ha samlag med henne.

Efter en stund hörde hon några röster och skrek igen för att påkalla uppmärksamhet. Hon minns att hon grät när hon skrek. Paret som hon hade hört, en kille och en tjej, kom fram till dem. Hon minns att hon satt och pratade med tjejen en stund. Därefter

kom en manlig polis till platsen. Hon ville inte prata med honom eftersom det var en man. Sedan kom det en kvinnlig polis också. Hon satte sig i polisbilen och de tog med henne till sjukhuset. På sjukhuset sa de att hon var för berusad för att få vara kvar där och att hon därför var tvungen att komma tillbaka en annan dag. Polisen skjutsade då hem henne. Polisen tog hennes kläder för att kunna säkerställa DNA.

När hon kom hem låg hennes mamma och sov. Hon ringde till sin tjejkompis och berättade vad som hade hänt. Kompisen var på väg till Upplands Väsby men hoppade av bussen för att gå hem till henne. Hon mötte sedan kompisen på innergården och pratade med henne om vad som hade hänt. Hon berättade att hon inte visste om hon skulle berätta för sin mamma varpå kompisen sa att hon kunde hjälpa henne att berätta. Tanken var att hon skulle gå till sjukhuset dagen efter men hon ville inte gå dit eftersom hon var rädd. Hon gick till sjukhuset först två dagar senare.

Hon fick inga skador förutom blåmärken. Efter händelsen har hon hållit sig isolerad. Hon hade sökt olika arbeten och hade intervjuer inbokade men på grund av händelsen ställde hon in allt som var inbokat. Första veckan efter händelsen kunde hon inte sova alls och drömde mardrömmar om det som hade hänt. När hon var vaken tänkte hon på det som hade hänt hela tiden. Den enda gången som hon inte tänkte på det var när hon var med sin bästa kompis. Hon har fått sömntabletter utskrivna för sina sömnbesvär och har haft kontakt med en psykolog. Hon har förklarat för sin kille vad som hände i parken men vet inte vet vad som kommer att hända med deras förhållande.

Abdirahman Aw-Ibrahim har uppgett i huvudsak följande. Han har träffat målsäganden flera gånger innan den aktuella kvällen. Hon har bland annat varit hemma hos honom i hans lägenhet i Sättra på en fest tre eller fyra år tidigare. Den aktuella kvällen var han hemma när en kompis ringde till honom och frågade om han ville kolla på en fotbollsmatch på någon restaurang på stan. Det var en speciell

match som de skulle kolla på. Han mötte upp kompisen på T-centralen. Därefter åkte de vidare till Fridhemsplan. De gick sedan till en bar som heter Retro bar för att kolla på matchen. Efter det att matchen var slut gick de vidare till Lion bar och sedan därifrån vidare till Nivå 22.

På Nivå 22 beställde de först alkohol på nedervåningen och gick sedan upp på övervåningen. När han skulle gå till baren för att köpa mer alkohol stötte han på målsäganden. Han frågade om hon och hennes kompisar ville ha något att dricka. Hon svarade ja. Målsäganden frågade om han hade en powerbank så att hon kunde ladda sin telefon. Han svarade att han hade det och lånade ut den till henne. Hon bjöd med honom att sitta vid deras bord så han satte sig med dem. Hans kompisar satte sig vid bordet bredvid. De drack och pratade och han hälsade på hennes kompisar. Målsäganden och hennes kompisar fortsatte dricka. Efter ett tag gick målsäganden och en tjejkompis till henne ut för att röka. Så småningom gick han efter dem för att få frisk luft. Målsäganden och hennes kompis stod på vänster sida om entrén och rökte och han stod på höger sida eftersom han inte rökte. Han pratade med målsäganden där ute. Hennes kompis gick in på Nivå 22 igen medan han och målsäganden stannade kvar utanför. När de skulle in igen tyckte vakterna att de var för berusade för att få komma in så de satte sig på en trappa i närheten.

Målsägandens kompisar kom ut efter ett tag och sa att de skulle gå vidare till ett annat ställe men målsäganden sa att hon ville åka hem. Han och målsäganden pratade om att åka hem till henne i Flemingsberg. Hon sa till honom att hennes mamma inte var hemma och hon ville att han skulle följa med henne dit. Det var på hennes initiativ som de skulle åka hem till henne. Han tänkte att de skulle umgås och ha sex hemma hos henne. Hon hade pussat på honom hela tiden när de var på Nivå 22 så han tänkte att hon ville ha sex. De bestämde sig för att ta en taxi eftersom tåget hade slutat att gå. Taxichauffören ville köra med taxameter men han ville ha ett fast pris så taxin körde dem bara en kort bit. Det var därför som de hamnade i parken. De satte sig på en bänk och han försökte ringa en svarttaxi. Sedan försökte han ringa en kompis som heter Omar men fick inget svar.

Han och målsäganden satt först och pratade och började sedan hångla. De hånglade i ungefär 5–10 minuter. Hon hade även tidigare vid baren på Nivå 22 givit honom en puss. Hon drog av sig sina byxor och han drog av sig sina. Sedan hade de samlag på bänken. Han hade sin högra hand mot armstödet och den vänstra handen mot bänken. Han låg inte över henne och hade inte sin vikt på henne. Hade han haft sin vikt på henne hade det inte fungerat. De stannade kvar på bänken under hela samlaget. Han fick inte utlösning. Samlaget genomfördes på bådass initiativ. Hon sa aldrig att hon inte ville. Han hade märkt om hon inte hade velat och då hade han låtit henne vara. Det stämmer inte att hon sa att hon hade en pojkvän – hade han vetat det hade han inte haft sex med henne. Efter att de hade hållit på i kanske tio minuter närmade sig två förbipasserande. Då började målsäganden skrika ”hjälp”. Hon hade inte skrikit innan och detta var den enda gången hon skrek under tiden som de hade sex. Han vet inte varför hon skrek. Paret, en kille och en tjej, ropade ”är det någon där?”. Han och målsäganden avbröt sedan samlaget och han reste sig upp. Han försökte dra upp sina byxor innan paret kom fram till dem. Killen sa åt honom att gå därifrån. Han frågade varför eftersom han inte hade gjort något som var olagligt. Killen sa att han skulle ringa till polisen varpå han svarade ”gör det”. Han var inte rädd för att polisen skulle komma dit. Medan han pratade med killen var tjejen med målsäganden. Han vet inte om målsäganden grät. Efter kanske 3–5 minuter kom polisen till platsen. De behandlade honom som skit. Han kan inte förklara varför målsäganden uppvisade skador efter händelsen, kanske hade hon skadorna sedan tidigare.

Bintou Jorbateh har uppgett i huvudsak följande. Hon är kompis med målsäganden och var tillsammans med henne den aktuella kvällen på Nivå 22. De drack alkohol tillsammans och hade det trevligt. Målsäganden försvann vid ett tillfälle och när hon kom tillbaka var Abdirahman Aw-Ibrahim med henne. Hon hade inte träffat Abdirahman tidigare och frågade därför målsäganden vem det var. Målsäganden svarande att hon kände Abdirahman sedan tidigare. Han satte sig sedan hos dem. De drack tillsammans men hon pratade inte så mycket med Abdirahman. Han köpte

även en shot till henne som hon inte tog utan gav till målsäganden. Målsäganden var kraftigt påverkad av alkohol men hon hade inte svårt att prata eller gå. Målsäganden tål mycket alkohol och är ofta den i gänget som uppträder nyktert när alla andra är fulla, även om hon har druckit mycket. Målsäganden försvann vid ett tillfälle när hon skulle ut och röka med en tjejkompis, Lia. Hon såg inte när de gick ut men förstod att de var ute och rökte. Hon såg inte målsäganden och Abdirahman på Nivå 22 igen sedan de gått ut.

Hennes mobiltelefon hade laddat ur under kvällen. När hon kom hem och fick igång den igen såg hon att målsäganden hade skickat en bild på Snapchat cirka två timmar tidigare. Målsäganden skrev att hon var på sjukhus. Hon frågade vad som hade hänt men målsäganden svarade att hon inte kunde prata just då. När hon pratade med målsäganden per telefon nästa dag berättade målsäganden att hon hade varit ute och rökt med deras kompis Lia och Abdirahman. Eftersom målsäganden och Abdirahman inte fick komma in på Nivå 22 igen hade de bestämt sig för att ta en promenad. Då hade målsäganden blivit våldtagen av Abdirahman. Hon frågade inte målsäganden hur våldtäkten hade gått till eftersom hon inte ville veta men målsäganden berättade att det hade skett i en park. Målsäganden sa att hon hade skrikit efter hjälp och att folk hade hört henne skrika men berättade inte hur våldtäkten hade avbrutits.

Målsäganden är hennes bästa kompis och hon pratar med henne varje dag. Hon har märkt att händelsen har påverkat målsäganden mycket. Målsäganden mår inte längre bra och är inte lika social som tidigare. De brukade alltid vara ute och festa tillsammans, vilket målsäganden vanligtvis älskar, men nu vill hon inte gå ut alls.

Otmane El Abbar har uppgett i huvudsak följande. Han bor i en lägenhet som ligger nära parken. Han bor på tredje våningen. Han jobbade natt den aktuella dagen men hade kommit hem tidigare än vanligt. Han och hans fru brukar alltid öppna fönstret innan de ska gå och lägga sig för att få in lite luft. Genom fönstret såg han två

personer som satt på en bänk i parken. Det var visserligen mörkt men han såg ändå väldigt bra eftersom hans fönster bara är cirka 20 meter från bänken. Det finns inga lampor i parken men gatlyktorna från Drottningholmsvägen lyser upp tillräckligt mycket för att man ska kunna se bra. Han kunde dock inte se ansiktena på personerna och trodde först att det var två tjejer som satt där. Personerna diskuterade med högljudda röster och de lät som om de hade en dispyt. De verkade onyktra. I början brydde han sig inte så mycket eftersom det brukar vara folk som sitter i parken. Han stängde därför fönstret. Eftersom de högljudda rösterna fortsatte öppnade han dock fönstret igen. Då såg han att det var en tjej och en kille som satt på bänken. Han såg att killen var på tjejen. Hon satt och han stod framför henne och la sina händer på henne som om han försökte krama henne. Hon skrek i panik men han hörde inte exakt vad hon skrek. Han är säker på att det var ett kvinnoskrick som han hörde. Trots att hon skrek backade inte killen undan och han tänkte därför att det som skedde inte var okej. Tjejen och killen fortsatte vara i samma position. Då ringde han till polisen första gången. Han misstänkte då att det var en misshandel som pågick. Han stängde därefter fönstret och gick tillbaka till sängen eftersom han trodde att polisen skulle komma till platsen och reda ut situationen.

Efter att skriken hade fortsatt i ytterligare 10–15 minuter tittade han ut igen. Han såg då att både killen och tjejen befann sig på bänken, att de hade fötterna utanför bänken och att tjejen hade nakna ben. Killen låg ovanpå tjejen. Han hörde nu att tjejen skrek ”nej, nej, nej”. Han förstod då att det var en våldtäkt och inte en misshandel som pågick och ringde därför till polisen en andra gång. Just då såg han inga andra personer i parken men efter en stund såg han en kille och en tjej som promenerande förbi och då sprang han ut. När han kom ut var polisen redan där. Han uppskattar att det hade gått cirka 30–40 minuter från det att han öppnade fönstret första gången för att vädra till dess att polisen kom. – Han hörde skrik hela tiden från det att han öppnade fönstret den andra gången. När han öppnade fönstret första gången var det endast högljudda röster. När han kom ner till parken såg han att polisen tog hand om killen. Han ville inte gå fram till tjejen eftersom hon var

halvnaken. Dessutom såg han att det redan stod en tjej och pratade med henne. Han kan därför inte svara på om tjejen (målsäganden) var påverkad av alkohol.

Norma Henriksson har uppgett i huvudsak följande. Hon promenerade förbi parken vid Thorildsplan tillsammans med Emil Bergman. När de hade kommit halvvägs förbi parken hörde de skrik. Det var ganska mörkt men hon såg en kille och en tjej som befann sig på en bänk. Då var hon och Emil cirka 6–10 meter därifrån. Tjejen låg raktlång på rygg och killen låg över henne. De stannade upp och sprang dit. De utgick från att tjejen blev utsatt för en våldtäkt.

När de kom fram hade tjejen ena benet mot marken och det andra mot parkbänken. Hon tyckte det såg ut som om killen höll ner henne. Tjejen hade mjuka byxor på sig som var nerhasade till fotknölnarna. Hon la inte märke till några trosor men tror att de också var nerhasade. Hon tror att killen flyttade sig undan ganska snabbt när de kom fram. Han höll på att ta på sig byxorna. Hon tror att tjejen hörde dem komma eftersom hon skrek högre när de kom närmare. Det var tydligt att tjejen ville ha deras uppmärksamhet och att hon ville ha hjälp. Killen verkade väldigt obrydd när de kom fram. De sa åt honom att gå därifrån. Han frågade varför och såg skeptiskt på dem. Hon sa till honom att det var tydligt att tjejen inte ville ha honom där. Han svarade att hon hade sagt att hon ville det. Tjejen sa att det absolut inte var så. Hon koncentrerade sig sedan mest på tjejen. Hon märkte att tjejen var skrädd, upprörd och stressad. Hon la en arm om tjejen och hjälpte henne på med kläderna. Tjejen stöttade sig mot henne när de gick till polisbilen. Tjejen kunde prata ordentligt, gå själv och svara på tilltal. Hon tror inte att tjejen var speciellt påverkad av alkohol.

Emil Bergman har uppgett i huvudsak följande. Han var på promenad med Norma Henriksson den aktuella natten. När de gick förbi en park hörde de att någon skrek. De reagerade eftersom det lät som en kvinna som skrek högt i panik. Det var mörkt men när de kikade in i parken såg de två personer på en bänk. De var då kanske 15–20 meter från bänken. Han och Norma ropade och frågade vad som hände. När de

inte fick något svar sprang de in i parken. De såg då att en kille lutade sig över en tjej. Tjejen skrek rakt ut i rädsla och panik. Hon skrek också "nej" och "jag vill inte". Killen hade sina byxor nerdragna. Tjejen låg med ryggen mot bänken och killen hade knäna uppe på bänken, var hukad över henne och hade kalsongerna lätt nerdragna. Han vet inte om tjejen var påklädd eftersom han fokuserade på killen. Killen ställde sig upp, vände sig mot dem och började skrika. Han tror att killen skrek "vad håller ni på med?" eller dylikt. De skrek tillbaka att han var tvungen att gå därifrån. Han tog upp telefonen och ringde till polisen. Samtidigt som han ringde till polisen började killen veva med armen och slog därefter till honom på örat. Han hörde att tjejen grät. Norma satte sig sedan med tjejen medan han försökte beskriva för polisen vart de var någonstans. Killen stod kvar medan han pratade i telefon med polisen men började sedan gå därifrån. Strax därefter dök polisen upp. Han har ingen uppfattning om tjejens berusningsgrad.

Jacob Fredlin har uppgett i huvudsak följande. Han arbetar som polis och var i tjänst den aktuella kvällen. När de kom till parken såg han hur kollegorna lastade in Abdirahman Aw-Ibrahim i en polisbil. Han och hans kollega Malin fick till uppgift att prata med målsäganden. Han hade ingen närmare kontakt med Abdirahman utan såg bara ryggtavlan på honom. Målsäganden stod och pratade med en tjej som han senare förstod inte kände målsäganden sedan tidigare. Han minns att målsäganden hade kläder på sig. Han märkte att målsäganden var påverkad av alkohol men hon var inte "jätteförfriskad". De kunde hantera henne och genomföra ett första förhör med henne på ett korrekt sätt. Han upplevde att målsäganden initialt var lite avig. Hon ville först inte prata med någon överhuvudtaget. Hon pratade sedan med hans kollega Malin i 5–10 minuter. Malin försökte få henne att berätta vad som hade hänt och övertalade henne att följa med till Södersjukhusets mottagning för våldtagna. De åkte sedan till Södersjukhuset och följde med målsäganden upp till mottagningen. Efter ett tag kom det två sjuksköterskor. De frågade om målsäganden om hon hade druckit varvid målsäganden svarade att hon hade druckit "en del". Målsäganden fick sedan göra ett utandningsprov.

Sjuksköterskorna tyckte att målsäganden var för berusad för att få vara kvar på mottagningen. Malin var den som pratade med målsäganden på Södersjukhuset. Målsäganden var samarbetsvillig och sa att hon ville gå vidare med en anmälan. Hon grät och verkade chockad. Han upplevde det som svårt att få grepp om hur målsäganden mädde. De körde hem henne till hennes bostad och sa åt henne att gå till sjukhuset dagen efter. I bostaden tog de hennes kläder i beslag. Beslagen hanterades sedermera av deras kollegor. De frågade henne om de fick göra ett DNA-test men fick inget jättetydligt svar. För att inte förstöra sin relation till målsäganden bestämde de sig för att inte ta något DNA-test då.

Tingsrätten gör följande bedömning.

Av 6 kap. 1 § första stycket första meningen brottsbalken framgår att den som, med en person som inte deltar frivilligt, genomför ett samlag eller en annan sexuell handling som med hänsyn till kränkningens allvar är jämförlig med samlag, döms för våldtäkt. Vid bedömningen av om ett deltagande är frivilligt eller inte ska det särskilt beaktas om frivillighet har kommit till uttryck genom ord eller handling eller på annat sätt.

En person kan enligt första stycket tredje meningen i samma paragraf aldrig anses delta frivilligt om deltagandet är en följd av misshandel, annat våld eller hot om brottslig gärning, hot om att åtala eller ange någon annan för brott eller hot om att lämna ett menligt meddelande om någon annan (första punkten) eller om gärningsmannen otillbörligt utnyttjar att personen på grund av medvetlöshet, sömn, allvarlig rädsla, berusning eller annan drogpåverkan, sjukdom, kroppsskada, psykisk störning eller annars med hänsyn till omständigheterna befinner sig i en särskilt utsatt situation (andra punkten).

Ett uttryckt val att delta i en sexuell handling är alltså inte frivilligt om personen i fråga inte är kapabel att ge uttryck för sin egen vilja på grund av att han eller hon

befunnit sig i en särskilt utsatt situation. Karakteristiskt för en sådan situation är att offret saknar eller i vart fall har klart begränsade möjligheter att freda sin sexuella integritet och undgå ett övergrepp. Det krävs således inte att offret helt saknar förmåga att värja sig eller kontrollera sitt handlande. En kraftigt berusad person, som på grund av sin påverkansgrad haft klart begränsade möjligheter att värja sig mot ett övergrepp, kan ha befunnit sig i en särskilt utsatt situation, även om han eller hon inte helt saknat förmåga att uppfatta det sexuella övergreppet. Bedömningen av om ett offer befunnit sig i en särskilt utsatt situation ska grundas på situationen i dess helhet. Omständigheterna kan vara hänförliga till såväl offrets person som till yttre förhållanden (prop. 2012/13:111 s. 112).

För en fällande dom i ett brottmål krävs att domstolen genom den utredning som har lagts fram för domstolen under rättegången finner det ställt utom rimligt tvivel att den åtalade har gjort sig skyldig till det som åklagaren påstår i sin beskrivning av gärningen. Med ett annat sätt att uttrycka saken krävs för en fällande dom att det är praktiskt taget uteslutet att det kan ha gått till på något annat sätt än det som åklagaren påstår. Domstolens uppgift i ett brottmål är alltså att bedöma om åklagaren har bevisat sitt gärningspåstående. I brottmål där det har hållits huvudförhandling är tingsrätten hänvisad till att göra denna bedömning utifrån den utredning som lagts fram för rätten vid huvudförhandlingen.

Bevisvärderingen ska vara objektiv och omsorgsfull och grundad endast på sakliga skäl. Den ska ske strukturerat. Enligt Högsta domstolen bör bedömningen till en början ta sikte på den bevisning som har åberopats till stöd för gärningspåståendet. Utgångspunkten är att den tilltalade inte behöver bevisa något. Den tilltalade ska i princip inte heller ha någon nackdel av att ha lämnat uppgifter som visar sig vara felaktiga. Detta hänger samman med att han eller hon kan ha skäl att lämna en annan berättelse än den som är sann, även om han eller hon är oskyldig till det som åklagaren påstår. Först om åklagarens bevisning är tillräcklig ska den tilltalades

